

# செந்தமிழ்ச் தங்கள் வெளியீடு செல்வி

சிலம்பு-௬௦ — தி. வ. ஆண்டு ௨௦௧௬, புரட்டாசி — பரல்-௨

அக்டோபர் 1985

## தமிழில் கலைச் சொற்கள்.

எங்கும் எதிலும் காலத்திற்கேற்ற மாற்றத்தை விரும்புவது எல்லார்க்கும் உடன்பாடான ஒரு கருத்து. அவ்வகையில் நந்தமிழ்மொழியிலும் மாற்றம் தேவை எனச் சிலர் கருதுவதில் தவறில்லை. ஆனால், அந்த மாற்றம், மொழிக்கு ஆக்கமளிப்பதாக-அதனை வளர்ப்பதாக-அதனைத் தூய்மைப்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டுமேயன்றி, அதனைத் தேய்ப்பதாக-மாசுபடுத்துவதாக - காலப்போக்கில் அதனை உருத்தெரியாததாகச் செய்யக்கூடிய தவறான வழியில் இட்டுச் செல்வதாக அமைதல் ஆகாது.

அறிவியல் வளர்ந்துவரும் இந்நாளில் புதுப்புதுக் கலைச் சொற்கள் தமிழில் கலந்து பெரும்பாலோரால் பேசவும் எழுதவும் பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய கலைச் சொற்களை நல்ல தமிழில் உருவாக்கும் முயற்சியும் நற்றமிழ் அறிஞர்களிடையே வளர்ந்து வருகின்றது. இவ்வகையில் ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்னரே கலைச்சொற்களைத் தமிழ் ஆக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு ஆங்கிலக்கலைச் சொற்கள் பல தமிழ்ச் சொற்களாக மாற்றப்பட்டன. அந்த நாளில் வடமொழிக்குச் செல்வாக்கு மிக்கிருந்த காரணத்தால் பல வட சொற்களை நம்மனோர் தமிழாகவே கருதி வந்தனர். அதனால் பாட நூல்களில் தமிழ் ஆக்கம் செய்யக்கருதி ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களை நீக்கிவிட்டு வடமொழிச் சொற்களைப் பெய்தனர். எடுத்துக்காட்டாக ஆக்சிஜன் (Oxygen) என்பதை பிராணவாயு என்றும் ஐட்ரஜன் (Hydrogen) என்பதை ஜலவாயு என்றும் கார்பன் டை ஆக்சைடு (Carbon di-oxide) என்பதைக் கரிமியல வாயு என்றும் மொழி பெயர்த்தனர்.

பின்னர் த் தமிழுணர்வு வளரவளர 'பிராணவாயு' உயிர்க்காற்று எனவும், 'ஜலவாயு' நீர்க்காற்று எனவும், 'கரியமில வாயு' கரிக்காற்று அல்லது கரிவளி என்வும் மாற்றப்பட்டு அவை வழக்கிலும் வந்துவிட்டன.

இதுபோல் பல சொற்கள் ஆங்கிலம்-வடமொழி இரண்டையும் கடந்து நல்ல தமிழ்ச் சொற்களாக மாற்றமடைந்து வருகின்றன. அவை ஏடுகளிலும், நல்லோர் நாவிலும், பொது நிலையங்களிலும் நடமாடத் தொடங்கிவிட்டன. இதற்கு ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகள் கூறலாம்.

தேர்தல் காலங்களில் 'அபேட்சகர்' என்ற சொல் முன்பெல்லாம் பரவலாக வழங்கி வந்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் அச் சொல் 'வேட்பாளர்' என்று மாற்றப்பட்டு, அஃது இன்றளவும் புழக்கத்தில் இருக்கக் காண்கிறோம். செய்தித்தாள்களும், வானொலியும் இதையே மொழிகின்றன. அதுபோலவே 'டெலிபோன்' தொலை பேசி ஆனதும், 'ரேடியோ' வானொலியானதும், 'டெலிவிஷன்' தொலைக்காட்சி ஆனதும், கண்கூடு ஆகும். மற்றும் இதுபோன்ற கலைச் சொற்கள் பல நல்ல தமிழில் கற்றவர்-கல்லாதவர் என்றில்லாமல் எல்லார் நாவினும் ஏடுகளிலும் நடமாடத் துவங்கி விட்டன. இதுதான் தமிழ் வளர்ச்சி-தமிழ் ஆக்கம்-மறுமலர்ச்சி எனப்படும்.

ஆனால் இவ்வளவு மாற்றங்களுக்குமிடையிலும் தனித் தமிழ் ஆக்கத்தை விரும்பாத சிலர்-அல்லது அதன் அருமை அறியாத சிலர், வழக்கம்போல் குறுக்குச் சால் ஓட்டத் துவங்கி, "ஆ! இஃதென்ன புரியாத சொல், இப்படிச் சொன்னால் யாருக்குப் புரியும். தமிழுக்கு, தமிழ் நாட்டுக்கு, உரியனவல்லாத புதிய கண்டுபிடிப்புகளை அந்தந்த மொழியிலேயே பேசுவதும் எழுதுவதும் தான் நல்லது. ஆகவே, ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படி அப்படியே கையாளுவது தான் சிறந்தது; அறிவியல் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது; மனிதன் மதி மண்டலத்தில் அடி வைக்கத் துவங்கி விட்டான்; தொழில் துறையில் 'கம்ப்யூட்டர்' வந்துவிட்டது; இவற்றையெல்லாம் தமிழாக்க முடியுமா?" என்று பேசியும் எழுதியும் வரக் காண்கிறோம்.

ஆம்; உண்மை. அறிவியல் துறையில் பலப்பல ஆங்கிலக் கலைச்சொற்கள் தமிழில் வந்து மேலாண்மை செலுத்துவதை நாமும் உணர்கிறோம். அவற்றை உடனடியாகத்

தமிழாகச் செய்ய முடியாது என்பதையும் அறிவோம். ஆனால், அவை எந்நாளும் அப்படியே வாழ்ந்து வளர வேண்டும் என்பதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை.

ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் நாம் மேலே எடுத்துக் காட்டிய மாற்றங்களைப்பற்றிச் சற்றே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 'ரேடியோவை' வானொலி என்றும் 'டெலிபோனை' தொலை பேசி என்றும் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லும் தமிழர்களை (படித்தவர்களை) இன்று காண முடியுமா? 'அபேட்சகர்' எப்படி 'வேட்பாளர்' ஆனார்?

எனவே, அயல்மொழிக்கலைச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வோம்! ஆனால் நிலையாக அன்று; தற்காலிகமாக-மாற்றுக் கலைச் சொற்கள் கண்டுபிடித்து, அவற்றை மக்களிடையே நடமாடச் செய்யும் காலம்வரை, அவை நற்றமிழர் நாவில் குடியிருப்பதை நாம் தடுக்கவில்லை. தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கம் வேகமாக நடைபெறட்டும்.

எனவே, வேகமாக வளர்ந்துவரும் அறிவியலுக்கேற்றத் தமிழறிஞர்கள் புதுப்புது கலைச்சொற்களை (Technical-terms) தமிழில் உருவாக்க வேண்டும். அவ்வத்துறைகளில் சிறந்த புலமை பெற்ற-தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்ற அறிஞர்கள் முனைந்து செயல்படுவார்களாக.

## மக்களும் மொழியும்

மக்களை விட்டு மொழியும், மொழியை விட்டு மக்களும் உயிர் வாழ்தல் சிறிதும் இயலாது. "எனது விருப்பப்படிதான் யான் பேசும் மொழியைத் திரித்தும், அயல் மொழிச் சொற்களோடு கலந்தும் மாசுபடுத்தியும் வழங்குவேன்; அம் மொழியின் அமைப்பின்படி யான் நடக்கக் கடவேனல்லேன்" என்று ஒவ்வொருவனுந் தனது மொழியைத் தன் விருப்பப்படி பெல்லாத் திரித்துக்கொண்டு போவானாயின், சிறிது காலத்தில் ஒரு மக்கட் கூட்டத்தாலேயே ஒருவரை யொருவர் அறிந்து கொள்ள முடியாத வகையாய் ஒவ்வொரு சிறு கூட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு புது மொழி காலந்தோறும் உண்டாகி அம் மக்களை ஒன்று சேர விடாமல் அவர்களைப் பல சிறு கூட்டங்களாகப் பிரித்து விடும்.

—மறைமலை அடிகள்.

(மறைமலை அடிகள் உரைமணிக்கோவை, பக். 62)

# காமத்துப்பால் காமசூத்திர வழிவந்ததா?

[கழக இலக்கியச் செம்மல்

புலவர் இரா. இளங்குமரன்]

தமிழ்நெறித் தழைப்பில் வந்தநூல் திருக்குறள். அதன் காமத்துப்பாலோ, தொல்காப்பியத்தின் இலக்கியமாக வெளி வந்தது. எனினும் 'காமசூத்திர'த்தின் வழிவந்தது 'காமத்துப்பால்' எனப் 'புரியார்' மட்டுமல்லாமல் 'புரிந்தாரும்' வலிந்துரைத்து வருகின்றனர்.

அறத்துப்பால் 'மனுநீதி சாத்திர' வழிப்பட்டது என்றும் பொருட்பால் 'அர்த்தசாத்திர' வழிப்பட்டது என்றும் கூறுபவர், 'காமப்' பெயரொற்றுமை கண்ட அளவில் விட்டு வைப்பரோ?

தமிழ்த் திறம் மாறாத் தகவில் அமைந்தது, திருக்குறள் காமத்துப்பால் என்பதை, அதன் அதிகாரப் பெயராலும், வைப்பு முறையர் லுமே வெளிப்பட அறியலாம்.

தமிழர்க்குத் தனிச்சிறப்பாக அமைந்தது பொருளிலக்கணம். அப்பொருள், அகம், புறம் என இருபாற்படும். அவ்வகப்பொருள் முதல், கரு, உரி யென முப்பகுப்பறும். அம்முப்பொருள்களுள் முதலிற் கருவும், கருவில் உரியும் உயர்ந்தவை என்பது தொல்லாசிரியர் துணிவு. அவ்வுரிப் பொருளே பொருளாக அமைந்தது திருக்குறள் காமத்துப்பால்.

புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பனவும் இவற்றின் நிமித்தமும் உரிப் பொருள்கள் என ஓர் ஒழுங்கில் வைத்தார் தொல்காப்பியர் (அகத்.14). இவ்வொழுங்கில் ஒரு சிறுமாற்றமும் செய்யாமல், அப்படியே போற்றிக் கெரண்டார் திருவள்ளுவர்.

ஐந்திணை பற்றிக் கூறும் எத்தமிழ் நூலும் தொல்காப்பியர் வகுத்த உரிப்பொருள் வைப்பு முறையை அப்படியே போற்றிக் கொள்ளவில்லை என்பதை ஆய்ந்து காண்பார், வள்ளுவர் கொண்ட தொல்காப்பியக் கடைப் பிடியை வளமாக அறிவர்!

காமத்துப்பால் 25 அதிகாரங்களைக் கொண்டது. தமிழ் நெறி உரிப் பொருள்களோ ஐவகைப் பட்டவை. ஆகலின், ஓர் உரிப்பொருளையும் அதன் சார்பையும் விளக்க ஐந்ததி காரமாய், ஐந்து உரிப் பொருள்களுக்கும் ஐந்தைந்து அதி-காரங்கள் பாடித் தமிழ் நெறியை மெய்ப்பித்தார் தவ வள்ளுவர்.

க. புணர்தலாகிய உரிப் பொருளையும் அதன் சார்பையும் விளக்கும் முதல் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

1. தகையணங்குறுத்தல்
2. குறிப்பறிதல்
3. புணர்ச்சிமகிழ்தல்
4. நலம்புனைந்துரைத்தல்
5. காதற் சிறப்புரைத்தல்.

உ. பிரிதலாகிய உரிப் பொருளையும் அதன் சார்பையும் விளக்கும் இரண்டாம் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

1. நாணுத்துறவுரைத்தல்
2. அலரறிவுறுத்தல்
3. பிரிவாற்றாமை
4. படர்மெலிந்திரங்கல்
5. கண்விதுப்பறிதல்.

ங. இருத்தலாகிய உரிப்பொருளையும் அதன் சார்பையும் விளக்கும் மூன்றாம் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

1. பசப்புறு பருவரல்
2. தனிப்படர் மிகுதி
3. நினைந்தவர் புலம்பல்
4. கனவு நிலையுரைத்தல்
5. பொழுது கண்டிரங்கல்.

ச. இரங்கலாகிய உரிப்பொருளையும் அதன் சார்பையும் விளக்கும் நான்காம் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

1. உறுப்புநலனழிதல்
2. நெஞ்சொடுகிளத்தல்
3. நிறையழிதல்
4. அவர்வயின் விதும்பல்
5. குறிப்பறிவுறுத்தல்.

ரு. ஊடலாகிய உரிப் பொருளையும் அதன் சார்பையும் விளக்கும் ஐந்தாம் ஐந்து அதிகாரங்கள்:

1. புணர்ச்சி விதும்பல்
2. நெஞ்சொடுபுலத்தல்
3. புலவி
4. புலவி நுணுக்கம்
5. ஊடலுவகை.

ஒவ்வோர் ஐந்துனுள்ளும், இடை நின்றது உரிப்பொருளையும் முன்னும் பின்னும் உள்ளவை அதன் சார்நிலைகளையும் விளக்கி நின்றல் கண்டு கொள்க.

“இத் தமிழ் நெறியை உரையாசிரியர்கள் அறியாரோ, பதிப்பாசிரியர்கள் பாராரோ” எனின், அவர்கள் அறிந்தனர்: பார்த்தனர் என்பது மறுமொழியாம்.

1904 ஆம் ஆண்டில் தி. செல்வக் கேசவராயரால் ‘திருவள்ளுவர்’ என்னும் நூல் இயற்றப்பட்டு வெளிப்பட்டது. அந்நூலில், “காமத்துப்பால் கூறுவார் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல், மருதம் என்னும் ஐந்தினையும் முதல் கரு உரிப் பொருள் என்றமூன்றனுட் பெரும்பான்மையும் உரிப் பொருள் பற்றிப் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சி எனவும், பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும் பாலை எனவும், இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் முல்லை எனவும், இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் நெய்தல் எனவும், ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் மருதம் எனவும் ஒரோ ஒரு நிலம் ஐந்து அதிகாரமாக இருபத்தைந் ததிகாரத்தாற் கூறி” னார் என்னும் அருஞ்செய்தி வந்துள்ளது. அச்செய்தி, செல்வக்கேசவர் ‘கண்டுரை’யோ எனின் ‘பண்டுரையேயாம். அது மணக்குட வருரை என்னும் குறிப்புள்ளது. (பக். 29). ஆனால் மணக்குட வருரைப் பதிப்புகளில் இப்பகுதி காணப்படவில்லை.

இஃதில்வாறாக, 1912 இல் அறிஞர் மு. இராகவரின் ‘தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி’ வெளிப்பட்டது. அதன் 48ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பாகக், “காமத்துப் பாலைப் பெரும்பான்மை வடநூல் வழக்குப் பற்றியும் வள்ளுவர் கூறினர் என்பதே பரிமேலழகர் கருத்து. ஆயினும், மற்றொருசார் உரையாசிரியர் தமிழ் வழக்கேபற்றி அக்காமப் பகுதி ஓதப்பட்ட தென்று கூறுவர்: அஃதாவது, குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஐந்தினையும், முதல் கருவுரிப் பொருள்களுள் பெரும்பான்மை உரிப்பொருள் பற்றி—திணையொன்றற்கு ஐந்ததிகாரமாக—இருபத்தைந் ததிகாரங்களாற் காமத்துப்பால் கூறப்பட்டது என்பதாம்” என்பது அது. இதனைக் குறிக்கும் இராகவர், “1910ம்-வருஷம் என்னாற் பதிப்பிக்கப்பட்ட திருக்குறட் பரிமேலழகருரைப் (பாக்கெட்ஸைஸ்) பதிப்பினுள் திருவள்ளுவரைப் பற்றிய குறிப்பு 16-ம் பக்கம் பார்க்க” என்றும் தம் முதற் பதிப்புச் செய்தியையும் ஆங்குச் சுட்டுகிறார். எனினும் செல்வக்கேசவர் போல, “மணக்குடவர்” பெயரைக் குறித்தார் அல்லர்.

இஃதில்வாறாக வெளிவந்துள்ள மணக்குடவர் உரைப் பதிப்புகளின்காமத்துப்பால் முகப்பில், “இதனுள் தகையணங்

குறுத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் ஈறாக அருமையிற் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் மூன்றும், நலம்புணர்ந்துரைத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி விதும்பல் ஈறாகப் பிரிந்து கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் பதினெட்டும், நெஞ்சொடு புலத்தல் முதலாக ஊடலு வகை ஈறாக ஊடிக்கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் நான்கும், ஆக இருபத்தைந்ததிகாரம் கூறப்பட்டது” என்னும் செய்தியே இடம் பெற்றுள்ளது.

செல்வக் கேசவர் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மணக்குடவர் உரைச்சுவடியில் இப்பகுதி இருந்திருக்குமாயின் இதனை ஏட்டிலிருந்து பெயர்த்து எழுதினோர்-பதிப்பித்தோர்-விடுத்துள்ளனரோ என ஐயம் கிளைத்தல் உறுதி! ஆனால், அவ்வையம் அகற்றுதற்குரிய குறிப்பு ஒன்று ‘செந்தமிழ்’ முதல் தொகுதியிலே (பக். 246. ஆண்டு 1903) இடம் பெற்றுள்ளது. அச் செய்தி கொண்டே, செல்வக் கேசவரும் இக் குறிப்பை எடுத்துள்ளார் என்பதும் வெளிப்படுகின்றது:

“இவ்வுரைப் பாயிரம் இராமநாதபுரத்தைச் சார்ந்த துன்படக்கி கோட்டை முத்துவயிரவ நாதப் புலவர் வீட்டுத்திருக்குறட் பரிமேலழகருரையேட்டினும், திருநெல்வேலி வண்ணாரப்பேட்டைத் திருப்பாற்கடனாத கவிராயர் வீட்டு அவ்வுரையேட்டினும் வேறாக எழுதப்பட்டிருந்தது” என்பது அக்குறிப்பாகும்.

இப்பாயிரம் பரிமேலழகர் உரை ஏட்டுப் படியொடு இருந்தது; ஆனால், வேறாக எழுதப்பட்டிருந்தது என்பது இக்குறிப்பால் வெளிப்படும். இரண்டு படிகளில் இவ்வொரு செய்தி ஒப்ப இருந்தமையால் ‘ஒரு சாராசிரியர் கருத்து’ இஃதெனக் கட்டுரை ஆசிரியர் பெரும்பேராசிரியர் இரா. இராகவனார் குறித்தார்.

பொருட்பால் காமத்துப்பால்களின் தொடக்கத்தில் முன்னுரைப் பகுதி, மணக்குடவர் உரையில் காணப்படுகின்றது: நூலின் தொடக்கத்தில் நூல் முழுவதையும் தழுவிய முன்னுரை நூலில் காணப் பெறாமையால், பரிமேலழகர் உரையின் தவறாகக் கிடைத்த முன்னுரைப் பகுதியை மணக்குடவருரையெனச் செல்வக் கேசவராயர் கொண்டிருக்கக் கூடும்! அவ்வாறு கொள்ளுதற்குக் கூடாமை, கிடைத்துள்ள பொருட்பால், காமத்துப்பால் முன்னுரைகளின் முரண்பாட்டாலேயே -அவ்வுரை மணக்குடவர் உரையன்று என்பது வெளிப்படுகின்றது.

இஃதில்வாறாகப் பரிமேலழகர் உரைப் பாயிரத்தின் வேறாகக் கிடைத்துள்ள உரைப்பாயிரம் உள்ளங்கை ஒளி மணியாகக் காட்டுதல் உண்மையால் அஃது ஏற்றுப் போற்றத் தக்கதாம். தமிழ் நெறியின் 'கட்டளைக் கல்' லாகத் திகழும் காமத்துப்பால் காமசூத்திர வழிப்பட்ட தன்று என்பதும் மெய்ம்மையாம்!

**நூற்றாண்டு விழாவினையும் காண்பாள்!**

[வேலூர் ம. நாராயணன், எம் ஏ.]

எத்துணையோ இதழ்மலர்கள் நித்தம் நித்தம்  
எண்ணிலாச் செய்திகளை எடுத்துச் சொல்லும்  
புத்தமுதாய்த் தொடக்கத்தில் இனிக்கும்; காலப்  
போக்கினில்தம் கொள்கைகளை மாற்றிக்  
[கொள்ளும்]

வித்தகங்கள் பேசும்! இடர்கூழ்ந்த போது  
வீரநடை தளரும்! பின் ஓய்ந்தே போகும்!  
முத்தனைய நமதருமைச் 'செல்வி' மட்டும்  
மணிவிழாவைக் காணுகின்றாள் மகிழ்ச்சி பொங்க!

நிறைகுணத்து மறைமலையார் கா.சு. பிள்ளை  
நெல்லையப்பர் பாவாணர் என்.கே. வேலன்  
அறியபல அறிஞரெலாம் நன்குழைத்து  
அந்நாளில் செல்விதனை வளர்த்தார்; சின்னஞ்  
சிறுகறையும் வந்தவள்மேல் படியா வண்ணம்  
திறமுடனே காத்தவர்கள் திருவரங்கர், சுப்பையா  
நெறிதவறாப் பண்புடையாள் நமது 'செல்வி'  
நூற்றாண்டு விழாவினையும் காண்பாள் நன்றே!

**நல்லுலகம் செப்புநிலை எய்திடுக!**

[கவிஞர் சி. து. கன்னிசாமி, "இளம்பூரணன்"]

மணிவிழா ஆண்டில் மலர்நதிடுநஞ் செல்வி  
தணிவிலர் நூற்பொருள்கள் தாங்கி-இணைதவிருஞ்  
சேவையினால் நல்லுலகம் செப்புநிலை எய்திடுக  
நாவுரைக்க லாகா நலம்.



## ஆட்சிமொழிச் சிந்தனைகள்

[தமிழ்த் தொண்டர் கோ. முத்துப்பிள்ளை,

மாக்கவி பாரதி நகர், சென்னை 600039.)

சட்டத்தை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் பெயர்க்கும் போது, பிறமொழிச் சொற்களைச் சிறிதும் கலவாமல், இனிய, எளிய, தூய தமிழ்ச் சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டும் என்னும் ஆணை பிறந்தது. இதைத் தொடர்ந்து சுவையான சொல்லாடல் ஒன்று நேர்ந்தது. “மரண தண்டனையை மாற்ற முடியுமா” என்னும் வினாவினைக் கேட்டார் ஒரு நண்பர். “முடியவே முடியாது” என்பதே பெரும் பான்மையோர் தந்த தீர்ப்பாகும்! நீதி மன்றத்திலே வேண்டுமானால் மேல் முறையீடு செய்து மரண தண்டனையை மாற்றிவிடலாம்! ஆயினும் மொழி பெயர்ப்பில் அதனை ஒரு போதும் மாற்றியமைக்க முடியாது என்று பேராரவாரம் செய்தனர்! என்னே விந்தை!

“மரணம்” என்னும் சொல்லிற்குத் தமிழ் மொழியில் எத்தனை இனிய மாற்றுச் சொற்கள் இருக்கின்றன என்பதையாரும் எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. “சாதல், இறத்தல், காலமாதல், இறைவனடி சேர்தல், கடந்து செல்லுதல், நீத்தல், மறைதல்” என்று அடுக்கடுக்காக எடுத்துக் காட்டலாமே! இத்தனை அரிய சொற்கள் இருக்கும்போது நாம் இறந்துபடும் சமயத்தில்கூட, தமிழின் வளமையை எண்ணி மகிழ்ச்சியாக மாய்ந்து போகலாமே! “தண்டனை” என்னும் சொல்லை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்குக் கண்டனையை கனிச் சொற்கள் கிடைக்காமல் இல்லையே!

தலைமைச் செயலகத்திலே நான் பணியாற்றிவந்தபோது நடந்த சுவையான நிகழ்ச்சி ஒன்றை இங்குக் குறிக்க விரும்புகின்றேன். சுவையான நிகழ்ச்சி என்று சொல்வதைவிட, மெய் சிலிர்க்கும் நிகழ்ச்சி என்று சொல்வதுதான் மிகவும் பொருத்தமாகும். தலைமைச் செயலகத்திலே “தலைமைச் செயலக நாடக மன்றம்” என்னும் பெயரில் ஒரு மன்றம் இயங்கி வந்தது. இந்த மன்றத்தார் சென்னையிலும் வெளியூர்களிலும் பல நாடகங்களை நடித்துக்காட்டியுள்ளனர். நான் சொல்லப்போகும் நிகழ்ச்சி நடந்த சமயத்தில், நான்

அந்த மன்றத்தின் இயக்குநர் குழு உறுப்பினராகப் பொறுப்பு பேற்றிருந்தேன். மாலையில் அலுவலக நேரம் முடிந்தபின்பு அலுவலகத்திலேயே நாடக ஒத்திகைகள் நடைபெறும். ஒரு நாள் நான் அங்குச் சென்று, அப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஒத்திகையைக் கண்ணுற்றேன். ஓரிடத்தில், நாடக நூலாசிரியர் “கொலைத் தண்டனை” என்று எழுதியிருந்தார். அதைக் கண்ட நாடகப் பயிற்றுநரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் “கொலைத் தண்டனை என்பது தவறு. மரண தண்டனை என்பதுதான் சரி. நாடகத்தை இயற்றியவருக்குத் தமிழ் தெரியவில்லை!” என்று கூக்குரலிட்டனர்! அப்போது “மரண தண்டனை” என்னும் தொடரை அவர்கள் உச்சரித்த முறை மிகவும் கொடுமையாக இருந்தது! பொறுப்புடைய நான் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்து, இறுதியில் என் கருத்தை வெளியிட்டேன். “கொலைத் தண்டனை” என்பதுதான் சரி. நாடக ஆசிரியர் நன்றாகத் தான் எழுதியுள்ளார். வள்ளுவர் வழங்கியுள்ள குறட்பா ஒன்றனைக் கேளுங்கள்.

“கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்டதனொடு நேர்.”

என்று கூறுகின்றார் வள்ளுவர். கொலையினால் ஒறுத்தல் என்பதுதான் இதற்குரிய பொருள். ஆகவே கொலைத் தண்டனை சரியானதாகும் என்று சொல்லி முடித்தேன். கூக்குரல் மேலும் அதிகமாகிவிட்டது! பலரும் சேர்ந்து கொண்டு உரக்க ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்! வாசகர்களாகிய நீங்கள் இந்தச் சூழ்நிலையை நன்கு புரிந்து கொள்வீர்கள் என்றே கருதுகின்றேன்!

நாடகக் குழுவைச் சேர்ந்த ஒரு பெரிய அதிகாரி மார்தட்டிப் பேசத் தொடங்கினார். “கொலைத் தண்டனை என்பது கொடுந் தமிழாகும். அது பல்லை உடைக்கிறது. யாருக்கும் விளங்கவும் விளங்காது” என்று மிடுக்காகப் பேசினார்! அப்போது என் அன்புத் தம்பி மே.கி. அருமைநாதன் அவர்கள் சீறி எழுந்தார்! குபீரென்று பாய்ந்து பெரிய அதிகாரியின் சட்டையைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொண்டார். “என்ன சொன்னாய். கொடுந்தமிழ் என்றா சொன்னாய். பற்கள் உடைகின்றன என்றா பதறினாய். இதோ இப்போதே உம் பற்களை உதிர்த்து விடுகின்றேன், பார்” என்று முழக்கமிட்டார்! தமிழைப் பழித்தவனைத் தாய்தடுத்தாலும் விட்டுவிடுதல் ஆகாது என்பதுதானே பாவேந்தரின் வீரவுரை.

அந்த வீரத்தை நானும் நண்பர்களும் அருமைநாதன் அவர்களிடம் கண்டு அகம் குளிர்ந்தோம். கொலைத் தண்டனை குறித்த வாதம், கொலைக் குற்றம் நிகழ்ந்து விடுமோ என்று அஞ்சும் அளவிற்குக் கொண்டு செலுத்திவிட்டது!

இஃதொரு பழங்கதையாகும். எனினும் இதில் நம் புதுக் கதைக்குத் தேவையான எல்லாச் செய்திகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. Death Sentence என்பதை “மரண தண்டனை” என்று சொல்லாமல், “கொலைத் தண்டனை” என்றே குறிப்பிடலாம். இதைக் கூட “கொலை ஒறுப்பு” என்று மாற்றலாமே என்று எண்ணி, எல்லாரிடமும் சொல்லி மகிழ்ந்தேன்.

மொழிபெயர்ப்புக் கலையில் முதலிடம் பெற்று விளங்கும் பல்கலைக் குரிசில், பேராசிரியர் கு. சிவமணி அவர்கள் “இறப்பு ஒறுப்பு” என்று இதை எளிமையாக அமைத்து விடலாமே என்று எடுத்துக்காட்டினார்.

“மரண தண்டனையை” மறந்துவிட்டு, “இறப்பு ஒறுப்பு” என்று கூறின் இனிக்காதோ என்று கேட்கவே தோன்றுகின்றது. புதிய மொழிபெயர்ப்பை ஏற்க மறுப்பவர்களும் “தமிழில் இருக்கிறது” என்னும் இனிய செய்தியை ஏற்க மறுத்தல் இயலுமோ கூறுமின்?

Death Sentence = இறப்பு ஒறுப்பு.

**மறைமலையடிகள் விழா**

மறைமலைநகர், தமிழ் ஆய்வரங்கத்தின் சார்பில் 15.9.85 ஞாயிறு காலை மறைமலை நகர் இணைவு இலக்குமி ஆங்கிலப் பள்ளியில், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியர் உயர்திரு. இரா.முத்துக்குமாரசாமி, எம்.ஏ.,பி.லிப்டு அவர்கள் தலைமையில் மறைமலையடிகளார் விழா, சிறப்பாக நடைபெற்றது. செல்வி பொன் சுசீலா, க.இ., பாவலர் காவிரிச் செல்வன், க.மு., முனைவர் பார்த்தசாரதி, தி.நா. அறிவு ஒளி, க.மு., கல்.இ., மற்றும் மறைமலையான், சுப்பிரமணியன், நடேசன், விசுவநாதன் ஆகிய அறிஞர்கள் உரையாற்றினர். திரு. தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள் நன்றி நவில்விழா இனிது நிறைவுற்றது.

# “நாலும் பொருளும்”

[இறையரசன். சின்னதாராயுரம். கருவூர்வட்டம்]

அறத்துப்பால்-துறவறவியல்

“செல்வம் நிலையாமம்”

(நாஸிடி) 1 அறுசுவை உண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட  
மறுசிகை நீக்கியுண்டாரும்—வறிஞராய்ச்  
சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழென்றிற் செல்வமொன்று  
உண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

(பொருள்) அருகமர்ந்து தன்மனையாள் விரும்பி நல்ல  
அறுசுவையும் நிறையுணவை வாயில் ஊட்ட  
விருப்பமின்றிச் செல்வத்தின் செருக்கி னாலே  
வெறுத்தார்போல் முன்கவளம் மறுத்துப் பின்னர்  
அருந்தியவர், பிறிதோர்நாள் வறியோர் ஆகி  
அயலார்முன் போயுணவை இரப்பார். அஃதால்  
பெருஞ்செல்வம் நிலையென்று கருதத் தக்க  
பெருமைமிகு தன்மையினை உடைய தன்றால்.

2 துகள்தீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப்  
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க  
அகடுற யார்மாட்டும் நிலலாது செல்வம்  
சகடக்கால் போல வரும் !

செல்வங்கள் உருள்வண்டிச் சக்க ரக்கால்  
செலல்போல நிலையின்றிச் சேரும்! செல்லும்  
நல்லாரோ தீயோரோ எவரி டத்தும்  
நடுநிலையில் சமமாக நிறறல் இல்லை !  
நல்வழியில் பழிசேராச் செல்வம் யாதும்  
நம்மிடத்தில் பெருகுமெனில் அந்நாள் தொட்டு  
வல்லெருமை நடந்துமுது விளைத்த செல்வம்  
வைக்காமல் பலரோடும் பகிர்ந்தே உண்க!

குறிப்பு:- நாலடியார் பாடல்களை மக்கள் எளிதில் படித்து  
இன்புறுவதற்குத் துணை செய்யும் வகையில் அவற்றின் பொருளை  
எளிய நடையில் ‘பா’ வடிவிலேயே தரும் முயற்சியை ஆசிரியர் மேற்  
கொண்டுள்ளார். இவ்வகையில் நூல் முழுவதையுமே பாடியுள்ளார்.  
அன்னாரின் முயற்சியை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் இரண்டு பாடல்  
களை மட்டும் மேலே கொடுத்துள்ளோம்.

ஆசிரியர்

## முள்ளிக்கரும்பூர்-

### ஒரு வரலாற்று விடியல்

[டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன், எ.பி.பி.எசு., டி.ஓ.  
செல்வி. வாணி சந்திரசேகரன், எம். ஏ. (வரலாறு)]

(முன் இதழ் ௨௦ ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

முள்ளிக்கரும்பூருக்கு அருகிலுள்ள எட்டரைக்குப் பக்கத்திலிருந்து மாபெரும் புத்தர் சிற்பமும் கொத்தட்டைக்குட்டைக் கரையிலிருந்து மகாவீரர் சிற்பமும், முள்ளிக்கரும்பூரின் வாழைத் தோப்பிலிருந்து இராமர் சிற்பமும் மஞ்சாங்குளத்திலிருந்து விஷ்ணு சிற்பமும் ஓராண்டுக்குட்பட்ட இடைவெளியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

அ. புத்தர்

1.55 மீட்டர் உயரமும், 1.25 மீட்டர் அகலமும் நான்கு-டன்-எடையுமுள்ள இக் கருங்கற் சிற்பம் முள்ளிக்கரும்பூருக்கு அண்மையிலுள்ள எட்டரைக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் மதகுக் கரையில் காணப்பட்டது. அப்போதைய திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. பி. நடேசன், அவர்தம் இனிய துணைவியார் திருமதி சாந்தி நடேசன் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பினால் இச் சிற்பம் திருச்சி அருங்காட்சியகத்துக்குப் பெருமுயற்சிக்குப்பின் கொணர்ந்து சேர்க்கப்பட்டது.<sup>5</sup>

இச் சிற்பத்தில் புத்தரின் தலைக்குமேல் போதிமரம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமேனியின் மார்புப் பகுதியில் காட்டப்பட்டிருக்கும் ஆடையின் மடிப்புப் பகுதி அழகாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இடுப்புக்குக் கீழ் உடைந்திருக்கும் இச் சிற்பத்தின் கைகளும் சிதைந்துள்ளன. எனினும் மேற்கை, முழங்கை இவற்றின் அமைப்புகொண்டு இது தியான புத்தராகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று உறுதி செய்யலாம். புத்தருக்கு இருபுறமும் பக்கத்திற்கொன்றாக இரண்டு உடன் கூட்ட வடிவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டு திருமேனிகளின் வலக்கைகளும் புத்தரைப் போற்றி ஏத்தும் மெய்ப்பாட்டில் உள்ளன. சிற்பக்கலையின் அற்புதமாய் விளங்கும் இச் சிற்பத்தின் கலைமுறைகொண்டு இதைப் பத்தாம் நூற்றாண்டினதாகக் கொள்ளலாம்.

**ஆ. மகாவீரர்**

கொத்தட்டையில் உள்ள குட்டைக் கரையொன்றில் துணி துவைக்கும் கல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த இவ்வழகிய சிற்பம், 91 சென்டிமீட்டர் நீளமும், 60 சென்டிமீட்டர் அகலமும் ஏறத்தாழ இரண்டு-டன் - எடையுமுள்ளதாகும்.<sup>6</sup> இச்சிற்பம் சமண தீர்த்தங்கரரைக் குறிக்கிறதென்பதை முனிவரின் தலைக்கு மேலுள்ள முக்குடை தெளிவாக்குகிறது. இம்முக்குடையைச் சுற்றிலும் அழகான வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அர்த்த பத்மாசனத்தில் நிர்வாணக் கோலத்தில் அமர்ந்திருக்கும் இத்தீர்த்தங்கரரின் கைகள் தியான முத்திரையில் உள்ளன. தீர்த்தங்கரரின் இருபுறமும் பக்கத்திற்கொன்றாய் உடன்கூட்ட வடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் தலைகளைக் கரண்ட மகுடங்கள் அழகு செய்கின்றன. வலப்புற வடிவத்தின் இடக்கையும், இடப்புற வடிவத்தின் வலக்கையும் கட்யவலம்பித முத்திரையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு கையில் பூ போன்றதொரு பொருளை ஏந்தியிருப்பது போல் தோன்றுகிறது.

சிற்பத்தின் அடிப்பகுதியில் வலப்புறத்து ஓரத்தில் சிங்கமொன்று நின்ற நிலையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்பக்கமூலை உடைந்திருக்கிறது. சிற்பநூல்கள் தீர்த்தங்கர வடிவங்களை இன்னாரென்று அறிய இந்த அடிப்புறத்துக் குறிப்புகளையே சுட்டுகின்றன. இது சிங்கமாக இருந்தால் அத்தீர்த்தங்கர வடிவம் மகாவீரருடையதாகத்தான் இருக்கமுடியும், என்று சிற்பச்செந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது.<sup>7</sup> மிக அழகான இச்சிற்பமும் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக் கலைமுறையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

**இ. விஷ்ணு:**

மஞ்சாங்குளத்தின் வயல் வெளியிலுள்ள தென்னை மரமொன்றின் கீழ் இவ்விடணு வடிவம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.<sup>8</sup> காலத்தின் கரங்களால் அரிக்கப்பட்டும், முழங்காலுக்குக் கீழ் சிதைந்தும் காணப்படும் இவ்வடிவம் 1.2 மீட்டர் உயரமும் 70 சென்டிமீட்டர் அகலமும், இரண்டரை-டன்-எடை-

6. இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், நாளிதழ், 27-10-84.

7. வை: கணபதி ஸ்தபதி, சிற்பச் செந்நூல், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கக வெளியீடு, 1978, பக். 227.

8. தினமணி, நாளிதழ், 5-11-84

யும் உள்ளதாகும். நின்ற நிலையில் காணப்படும் இச்சிற்பத்தின் தலையைக் கிரீட மகுடம் அழகு செய்கிறது. இடுப்பின் கீழ்ப்பகுதியில் மடிப்புகளுடன் கூடிய பட்டாடை வடிப்பு காணப்படுகின்றது. வலப்புறப் பின்கையில் சக்கரமும், இடப்புறப் பின்கையில் சங்கும் உள்ளன. வலமுன்கை ஆசூய வரதத்தில் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இடமுன்கை கட்யவலம்பித முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. இச்சிற்பத்தைக் கி.பி. ஒன்பது அல்லது பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதலாம்.

#### ஈ. இராமர்

முள்ளிக்கரும்பூருக்குள் செல்லும் சாலையோர வாழைத் தோப்பொன்றில் முக்கால் பகுதி நிலத்தில் புதைந்த நிலையில் அழகிய இராமர் சிலையொன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. 9 கண்களுக்கு விருந்தாட்டும் இக்கலைப்படைப்பு இப்போது திருச்சி அருங்காட்சியகத்தில் பொதுமக்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சகாசனக் கோலத்தில் காணப்படும் இச்சிற்பத்தின் இரண்டு கைகளுள் வலக்கை காப்பு முத்திரை காட்ட, இடக்கை மலரொன்றை ஏந்திய மெய்ப்பாட்டில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்றதொரு சிற்பம் ஆலம்பாக் கத்திலுள்ள அருள்மிகு வரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் காணப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. கிரீட மகுடம் தலையை அழகு செய்ய, கண்டிகை, சரப்பளி முதலிய அணிகள் கழுத்தில் திகழ, முப்புரிநூலும் மார்புப் பட்டையும் முறையாக அமைய, இடுப்பின்கீழ்ப் பட்டாடையணிந்த கோலத்தில் காணப்படும் இச்சிற்பம் மிகமிக அரிய கண்டுபிடிப்பாகும். பொதுவாக சகாசனக் கோலத்தில் இராமர் சிற்பங்கள் காணக்கிடைப்பதில்லை. சில அறிஞர்கள் இதைப் புத்ததெய்வமான மஞ்சுளீயாக இருக்கலாமென்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். ஆனால் மஞ்சுளீக்குரிய வாளோ, புத்தகமோ, தலையைச் சுற்றிக் காணப்பட வேண்டிய சிறு வடிவங்களோ-இச்சிற்பத்தில் காணப்படவில்லையென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சில்பரத்னா இச்சிற்பவடிவத்தை இராமராகக் குறிக்கிறது. இவ்வரிய சலைப்படைப்பும் காலக் கணிப்பில் பத்தாம் நூற்றாண்டையே சுட்டுகிறது.

#### முள்ளிக்கரும்பூரின் சமயப் பெருமைகள்

எந்த ஒரு இடத்திலும் பொதுவாக ஓரிரு சமயங்களுக்கும் குரிய தெய்வத்திருமேனிகள்தாம் ஆய்வாளர்களால் கண்

டெடுக்கப்படும். ஆனால் ஒரேமையத்தில் நான்கு வேறுபட்ட சமயங்களின் தெய்வத்திருமேனிகள் கிடைத்திருப்பது மிகவும் அரிய செய்தியாகும். புத்தர், மகாவீரர், இராமர், விஷ்ணு, லிங்கம் என்று நான்கு பெரும் சமயங்களுக்குரிய தெய்வ வடிவங்கள், முள்ளிக்கரும்பூரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் கிடைத்திருப்பதும் அவையனைத்தும் பெரும்பாலும் ஒன்பது, பத்தாம் நூற்றாண்டுக் கலைமுறையில் அமைந்திருப்பதும், முள்ளிக்கரும்பூர் அக்கால கட்டத்தில் ஒரு சமய ஒருமைப்பாட்டுத் தலமாக இருந்திருக்குமோ என்ற எண்ணத்திற்கு அடிகோலுகின்றன.

இங்குக் கிடைத்துள்ள புத்தர் சிலை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தின் பிற்பகுதிகளில் கிடைத்துள்ள புத்தர் சிற்பங்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளது. இதன் கலைநயமும் வடிப்பழகும், இலங்கையில் பொலனருவா பகுதிகளில் கிடைத்திருக்கும் புத்தர் படிமங்களுடன் ஒப்பிடக்கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. இலங்கைக்கும் தமிழகத்துக்கும் கி.பி. ஒன்பது பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்த தொடர்புகளைப் பற்றி வரலாறு கதைகதையாய்க் கூறுகிறது. முதலாம் பராந்தகன், இரண்டாம் பராந்தகன், முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன் என நான்கு பெருவேந்தர்கள் காலத்திலும் இலங்கைப் படையெடுப்பு நடந்தவண்ணம் இருந்ததை நாம்றிவோம். <sup>10</sup> இலங்கையிலிருந்து புத்தமதத் துறவிகள் பெருமளவில் தமிழகம் போந்ததும், அவர்கள் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் பரவலாகித் தங்கியதும் வரலாறு காட்டும் உண்மைகளாகும். முதலாம் இராசராசனின் ஆணைமங்கலச் செப்பேடுகள் ஸ்ரீவிசயத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த ஸ்ரீமாற விசயோத்துங்கவர்மனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, நாகப்பட்டினத்தில் புத்தவிகாரை ஒன்று எழுப்பிக் கொள்ள அனுமதி தந்ததையும், அவ்விகாரைக்கு ஆணைமங்கலம் என்ற சிற்றூரையே கொடையாக வழங்கியதையும் கூறுகின்றன. <sup>11</sup> இவ்விகாரையில் ஸ்ரீவிசயத்துத் துறவிகள் வந்து தங்கிப் பணியாற்றியதையும், நாகப்பட்டினம் புத்தமத மையமாக விளங்கியதையும் யாரே மறுக்க முடியும்! (தொடரும்)

10. தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1974, பக் 38, 72, 108, 152.

11. தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1974, பக்: 128.



## “ஓழிவற நிறைந்த ஒருவன்”

[பேராசிரியர். மா. சண்முகசுப்பிரமணியம்]

ஓர்ந்து உணர்ந்த மெய்ப்பொருள் :

இயற்கையின் எழிலார்ந்த காட்சிகளைக் கண்டு, அவற்றை ஓர்ந்து ஓர்ந்து பார்த்து, அதன் பயனாக, இயற்கையனைத்தையும் இயக்கும் ஆற்றல் ஒன்று உள்ளது என்ற உண்மையினை மனித உள்ளம் உணர்ந்தது என்று கண்டோம்.

இயற்கைப் பொருள்களை எல்லாம் இயக்கி நிற்கும் அந்தப் பேராற்றல்தான் உண்மையான பொருள், மெய்ப்பொருள் என்று மனிதன் உணர்ந்தான்.

இந்த மெய்ப்பொருள்தான் “இறைவன்” என்றும், “ஈசன்” என்றும், “கடவுள்” என்றும், “காரணன்” என்றும், “பகவன்” என்றும், “பரம்பொருள்” என்றும் எத்தனையோ பெயர்களை நாளடைவில் பெற்றது.

இறைவன் என்ற இந்த மெய்ப்பொருளை நம்முன்னோர்கள் எவ்வாறெல்லாம் கண்டனர் என்று இனிக் காண்போம்.

**விண்ணுலகத்தில் வீற்றிருப்பதில் இறைமை :**

இறைவன் என்றால் ஏதோ விண்ணுலகம் ஒன்றில் வீற்றிருந்துகொண்டு, அண்டங்களையெல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கும் ஆற்றல் மிக்க உருவம் என்று நம்முன்னோர்கள் காணவில்லை.

இயற்கைப் பொருள்களை எல்லாம் இயக்கி நிற்கும் பேராற்றல் ஆன மெய்ப்பொருள் ஓர் எல்லைக்குள் அடங்கிய உருவமாக எவ்வாறு இருக்க முடியும்!

ஒவ்வோர் இயற்கைப் பொருளிலும் உள்ளடங்கி நிற்கும் ஆற்றல்தானே அதை இயக்குகிறது ?

இயற்கைப் பொருள்கள் என்றால் அவை எத்தனையெத்தனையோ வகைப் பொருள்கள்! எண்ணிக்கையற்ற பொருள்கள்! அசையும் பொருள்கள் அசையாப் பொருள்கள், உயிருள்ள பொருள்கள், உயிரற்ற பொருள்கள், பருப் பொருள்கள், நுண்பொருள்கள், இவ்வாறாகப் பல்வகைப் பொருள்கள்!

ஐம்பூதங்கள் :

இப்பொருள்கள் எல்லாம் நிலம், தீ, நீர், காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் உண்டானவை.

“நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும்  
கலந்த மயக்கம் உலகம்”

(தொல்-மரபியல்-1589)

இவற்றை ஆங்கிலத்தில், Elements of nature என்பார்கள்.

உலகத்திலுள்ள இயற்கைப் பொருள்களுக்கெல்லாம் மூலங்களாக, அடிப்படைக் கூறுகளாக உள்ளவை இவ்வைந்து பூதங்கள்தாம். எனவே, நிலம், நெருப்பு, நீர், காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐம்பூதங்களிலும் நின்று நிலவுவது இறைமை தான் என்பதை உணர்ந்து கண்டனர் ஞானிகள். ஆதலால், அவர்கள் இவ்வைந்து பூதங்களையும் இறைவனாகப் போற்றினர்:

“நிலம் தண் நீரோடு அனல் கால் விசும்பின்  
நீர்மையான்”  
—சம்பந்தர்-(திருஅரிசிற்கரைப் புத்தூர்)

“அலைக்கின்ற நீர் நிலம் காற்று அனல் அம்பரமாகி  
நின்றீர்”  
—நாவுக்கரசர் (திருவீழிமிழலை)

“நிலனே நீர் வளி தீ நெடுவானமாகி நின்ற புலனே....”  
—சுந்தரர் (திருக்கற்குடி)

“போற்றியிப் புவன நீர் தீக் காலொடு வானமானாய்”  
—மாணிக்கவாசகர்-(திருச்சதகம்)

“அம்பரம் அனல் கால் நிலம் சலம் ஆகி நின்ற அமரர்  
[கோன்]  
—திருமங்கையாழ்வார் (பெரியதிருமொழி)

“நீராய் நிலனாய் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய்”  
—நம்மாழ்வார்-(திருவாய்மொழி)

“தீ வளி விசம்பு நிலன்நீர் ஐந்தும்”  
ஆனாய், என்று இறைவனைப் போற்றுகிறது சங்ககாலப் பரிபாடல். (பரிபாடல்—3)

**ஐம்பூதங்களின் பண்புகள்:**

இயற்கைப் பொருள்களுக்கு மூலமான ஐம்பூதங்களுள யும், நமக்குள்ள ஐம்புல உணர்வுகளின் அடிப்படையில் தான் ஐந்து வகைகளாகப் பிரித்துள்ளோம். ஐம்புல உணர்வுகள் ஊறு, சுவை, ஒளி, மணம், ஓசை என்பன.

**நீலம்** என்பது மண். மண்ணிற்கு மணம், சுவை, ஒளி, ஊறு (உடலால் உணர்தல்), ஓசை என்ற ஐந்து குணங்களும் உண்டு.

**கீழுக்கு** மணம் இல்லை. சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை என்ற நான்கு பண்புகள் உண்டு.

**நெருப்புக்கு** மணமும் சுவையும் இல்லை. ஒளி, ஊறு, ஓசை என்ற மூன்று குணங்கள் உண்டு.

**காற்றுக்கு** மணம், சுவை, ஒளி, இவை இல்லை. ஊறு, ஓசை என்ற இரு பண்புகள் மட்டுமே உண்டு.

**ஆகாயம்** இதற்கு மணம், சுவை, ஒளி, ஊறு இவை நான்கும் இல்லை. ஓசை என்ற ஒரே பண்புதான் உண்டு.

ஐம்பூதங்களும் இறைமை என்றால், ஐம்பூதங்களின் தன்மைகளுக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது இறைமைதானே? எனவே, நிலத்தின் ஐந்து குணங்களாகவும், நீரின் நான்கு குணங்களாகவும், நெருப்பின் மூன்று குணங்களாகவும், காற்றின் இரண்டு குணங்களாகவும், ஆகாயத்தின் ஒரே குணமாகவும் நிலவுவது இறைமைதான் என்று விளக்கிப் பாடியுள்ளனர் மெய்யடியார்கள்:

“பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி,  
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி,  
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி,  
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி,  
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி”  
(திருவாசகம்—போற்றித் திருவகவல்)

“மண்ணதனில் ஐந்தை மாநீரில் நான்கை வயங்கு எரியில் மூன்றை மாருதத்து இரண்டை,

விண்ணதனில் ஒன்றை.....”

(திருநாவுக்கரசர்—திருக்கற்குடி)

**ஐம்பூதப் பண்புகளைப் படைத்ததும் இறைமை!**

ஐம்பூதங்களுக்கும் அவற்றின் குணங்களைக் கொடுத்தது யார்? அதுவும் இறைவன்தான், என்கிறார் மணிவாசகர்:

“.....திண்திறல்  
 தீயில் வெம்மை செய்தோன், பொய்தீர்  
 வானில் கலப்பு வைத்தோன், மேதகு  
 காலின் ஊக்கம் கண்டோன், நிழல்திகழ்  
 நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன், வெளிப்பட  
 மண்ணில் திண்மை வைத்தோன்....”

(திருவாசகம்-திருவண்டப் பகுதி)

எனவே, ஐம்பூதங்களும் இறைவன், அவற்றின் குணங்களாக உள்ளவனும் இறைவன், அப்பூதங்களுக்கு அக் குணங்களை அமைத்தவனும் இறைவன் என்ற உண்மையினை உணர்த்துகின்றனர். மெய்ஞ்ஞானிகள்.

உலகப் பொருள்களுக்கு எல்லாம் மூலமானவை ஐம்பூதங்கள் என்றும், இப்பூதங்களின் தன்மைகள் இவை இவை என்றும் நம் மெய்யறிவு காட்டுகிறது. இவையனைத்துமாக உள்ளது இறைமைதான் என்பதை நம் மெய்யுணர்வு காட்டுகிறது.

**உடலிசை உயிர்:**

பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையால்தான் எத்தனையோ பொருள்கள் இவ்வுலகில் உள்ளன. பஞ்ச பூதங்களாக உள்ள இறைவன் பூதங்களாலான பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ளான். ஆயினும், இறைவன் நம் கண்களுக்குப் புலப்படுவ தில்லை. காரணம், உடலிலே உயிர் எவ்வாறு மறைந்து உறைகின்றதோ அவ்வாறே உலகப் பொருள் ஒவ்வொன்றிலும் இறைவன் கரந்து உறைகின்றான். இவ்வாறு, இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் இணைந்து, ஆனால் மறைந்து உறைவதை நம்மாழ்வாரின் பாசரம் தெளிவாக நமக்கு உணர்த்துகிறது!

திட விசம்பு, எரி, வளி, நீர், நிலம் இவை மிசைப் படர் பொருள் முழுதுமாய், அவை அவை தொறும்  
 உடல் மிசை உயிர் எனக் கரந்து, எங்கும் பரந்துள்ள,  
 சுடர் மிகு சுருதியுள்இவை உண்ட சுரனே.

எல்லாமாய் எங்குமாய் உள்ளது இறைமை:

உடலில் உயிர் போல் ஒவ்வொருபொருளிலும் மறைந்து உறையும் இறைவன் இல்லாத இடம் இல்லை. எல்லாப் பொருள்களாகவும் உள்ள இறைமை எல்லா இடங்களிலும் உள்ளது. எல்லாமாய் உள்ள இறைமை எங்குமாய் உள்ளது.

நிலம் ஆகாயம் இவற்றிலுள்ள எல்லா இடங்களிலும் அவ்விடங்களிலுள்ள பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இறைவன் பரந்து உள்ளான், ஆனால் கரந்து (மறைந்து) உள்ளான், என்று நமக்கு உணர்த்துகின்றார் நம்மாழ்வார்:

“----- நிலம் விசம்பு ஒழிவு அறக்  
கரந்தசில் இடம் தொறும் இடம் திகழ் பொருள் தொறும்,  
கரந்து எங்கும் பரந்துளன்: இவை உண்ட சுரனே”.

(1-1-10)

இவ்வாறு, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இறைவனை, “ஒழிவு அற நிறைந்த ஒருவ போற்றி”

என்று ஏத்துகின்றார் மணிவாசகர்.

மண்ணும் விண்ணுமாய், பாடும் பரவெளியுமாய்ப்  
பரந்துநிற்கும் பரமனை, (23-1)

“பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே:”

என்று அவர் இறைஞ்சுகிறார்.

எந்த ஒரு பொருளையும் குறிப்பிட்டு இதுதான் இறைவன் என்று கூறுவதற்கில்லை, ஏனெனில், இறைவன் எல்லாப் பொருள்களுமாய் இயங்குகிறான், இறைவன் இல்லாது எப்பொருளும் இல்லை. இந்த உண்மையினை ஆறே சொற்களில் உணர்த்துகின்றார் மாணிக்கவாசகர்:

“ஒன்றும் நீ அல்லை; அன்றி, ஒன்று இல்லை” (22:7)

பகுத்தறிவு பரவியுள்ள இன்றைய உலகிலும் பகுத்து அறியும் பாங்குடைய சான்றோர்கள், நம் முன்னோர்கள் காட்டியுள்ள இந்த உண்மையினை உணருகின்றனர்.

“இந்த அண்டத்தை யெல்லாம் நமக்குப் புரியவைப்பது அதற்கு அடிப்படையாக உள்ள ஆன்மீக உண்மை என்பதே எனது நம்பிக்கை. இந்த ஆன்மீக உண்மை என்பது பலவாக

அன்றி ஒருமையாகவே உள்ளது. இதனையே 'பிரமம்' என்றும் 'கடவுள்' என்றும் அழைக்கின்றனர்'' இவ்வாறு உலகப்பேரறிஞர் ஆர்னால்டு டாயன்பி கூறுகின்றார்.

"My belief is that there is an ultimate spiritual reality which gives the universe its meaning and value, and that this ultimate reality is something single, not multiple. . They have called it by different names : Brahma, God."

Arnold Toynbee in "Surviving the future"

எனவே, இயற்கை அனைத்தையும் நமக்குப் புரிய வைப்பது, இயற்கையைனைத்தையும் இணைத்து இயக்கும் இணையற்ற ஆற்றல் ஒன்று உள்ளது என்ற இறைமை ஞானமே ஆகும்!.

**இயற்கையோடு இயைந்த இறைமை :**

மேலும், இயற்கையோடு இசைந்ததாக இறைவனைக் காணும் நம் சமய ஞானத்தை அவர் போற்றுகின்றார்.

"மேலை நாட்டுச் சமயங்கள், இயற்கையைப்படைத்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை இயற்கைக்கு அப்பால் வைத்து விட்டன. அதன் பயனாக, இயற்கை (மனித இயற்கை உட்பட) தனது புனிதத்தை இழக்க நேரிடுகிறது. ஆனால், இந்திய நாட்டு, கீழை நாட்டுச் சமயங்கள் இயற்கையைனைத்தும், மனித இயற்கை உட்பட எல்லாப் பொருள்களும், இறைமை மயமானது என்று கொள்வதால் இயற்கையின் புனிதமும் பொற்பும் போற்றப்படுகின்றன".

"The Judaic religions have concentrated the element of divinity in the universe into a unique, omnipotent, creator god out side the universe, and this restriction of divinity has deprived nature-including human nature-of its sanctity. By contrast, in India and Eastern Asia, the whole universe and everything in it, including non-human nature and man himself, was divine and, therefore, possessed, in human eyes, a sanctity and a dignity."

Arnold Toynbee  
in "Choose Life"  
(Oxford University Press)

இயற்கைப் பொருள்கள் வேறு, இறைமை என்பது வேறு என்ற கோட்பாட்டினைக் கொண்டால், இறைமைக்கு அப்பாற்பட்டு இறைமையோடு தொடர்புஇன்றி உயிர்களும் பொருள்களும் இருக்கின்றன என்ற நிலை அல்லவா எழுகின்றது! இறைமைக்கு அப்பாற்பட்டு எந்தப் பொருள், எந்த உயிர் இருக்க முடியும்?

எனவே, இறைமையினை இயற்கையோடு இயைந்த ஆற்றலாகக் கண்டனர் மெய்ஞ்ஞானிகள். பஞ்ச பூதங்களாகவும், பஞ்ச பூதங்களின் பண்புகளாகவும், அப்பண்புகளைப் படைத்த ஆற்றலாகவும், கண்டனர். உடலை இயக்கும் உயிர் உடலில் மறைந்து உள்ளதுபோல், உலகப் பொருள்களானதையும் இயக்கும் இறைமை அப் பொருள்களில் மறைந்து உறைகிறது என்பதையும் கண்டனர். எனவே, எங்குமாய், எல்லாமாய் இயங்குவது இறைமை என்ற உண்மைதான் இறைமை என்ற மெய்ப்பொருளின் மேன்மையினை உணர்த்துவதாகின்றது.

எங்கோ, எட்டாத விண்ணுலகில் இறைவன் வீற்றிருக்கின்றான் என்ற கோட்பாட்டிற்கும், எங்குமாய் எல்லாமாய் இறைவன் இயங்குகிறான் என்ற ஞானத்திற்கும் எத்தகைய வேறுபாடு!

சுடில்லாத இந்த இறைமை ஞானம்தான்,

“எங்கும் தானாய் எங்கள் நாதனே!”

(திருவாய் மொழி. 1-8-9)

என்று இறைவனைக் குறிக்கின்றது.

“ஒழிவுற நிறைந்த ஒருவன்” என்றும்,

“ஒன்றும் நீ அல்லை, அன்றி ஒன்று இல்லை”

என்றும் ஒங்கி ஒலிக்கின்றது!

(தொடரும்)

## திருத்தம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி முன் இதழ் (சு0-1) பக்கம் ௧௨- இல்:

“புலன் உணர்வுகளுக்கு உட்பட்ட அறிவியல் உண்மைகளைச் சோதனைகள் செய்து ஆய்தல் இல்லாததாகும்” என்றிருப்பதைக் கீழ்க்காணுமாறு திருத்திப்படித்துக் கொள்க.

“புலன் உணர்வுகளுக்கு உட்பட்ட அறிவியல் உண்மைகளைச் சோதனைகள் செய்து காண்பது இயலும். ஆனால், புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஆன்மீக உண்மைகளைச் சோதனைகள் செய்து ஆய்தல் இயலாததாகும்.”

## சந்தனம்

[பி. எல். சாமி, இ. ஆ. ப. (ஓய்வு)]

- ‘மரனா ருடுக்கை மலையுறை குறவர்  
அறியா தறுத்த சிறியிலைச் சாந்தம்  
வறனுற் றார முருக்கிப் பையென  
மரம்வறி தாகச் சோர்ந்துக் காங்கென்’  
—நற்றிணை 64
- ‘கொண்டல் மாமழை குடக்கேர்பு குழைத்த  
சிறுகோல் இணர பெருந்தண் சாந்தம்  
வகைசேர் ஐம்பால் தகைபெற வாரிப்’  
—நற்றிணை 140
- ‘பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு’  
—நற்றிணை 250
- ‘யாங்குணர்ந் துய்குவள் கொல்லென மடுத்த  
சாந்த நெகிழி காட்டி  
ஈங்கா யினவால் என்றிசின் யானே’
- ‘களிறகப் படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம்  
வெளிநிலை காழ்மரம் பிணித்து நனிமிளிர்க்கும்  
சாந்தம் போகிய தேங்கமழ விடர்முகை’  
—நற்றிணை 261
- ‘இடைச்சுரத்து எழிலி உரைத்தென மார்பின்  
குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு’  
—நற்றிணை 394
- ‘அறியா துண்ட கடுவன் அயலது  
கறிவளர் சாந்தம் ஏறல்செல் லாது  
நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும்’  
—அகம் 2
- ‘சாந்த ளெகிழியின் ஊண்புழுக் கயரும்  
குன்ற நாடன் அன்பிலை யாகுதல்’  
—அகம் 1220
- ‘தண்ணறுஞ் சாந்தம் கமழும் தோண்மணந்து’  
—அகம் 186
- ‘நறைகால் யாத்த நளிர்முகைச் சிலம்பின்  
பெருமலை விடரகம் நீடிய சிறியிலைச்  
சாந்த மென்சினை தீண்டி மேவது’  
—அகம் 249



“சாந்தம் புதைத்த ஏந்துதுளங் கெழிலிமில்”  
—அகம் 224

“புகழ்குறி கொண்ட பொலந்தார் அகலத்துத்  
தண்கமழ் சாந்தம் நுண்டுகள் அணிய”  
—அகம் 354

“நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு மெளியவென  
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமும்  
இமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னாகும்.”  
—புறம் 158

“சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்  
கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்  
. . . . .  
நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி”  
—புறம் 168

“விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்”  
—புறம் 374

“தென்பவ் வத்து முத்துப் பூண்டு  
வடகுன் றத்துச் சாந்த முரீஇ”  
—புறம் 380

“வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்”  
—அகம் 340

“சாந்த நாறு நறியோள்  
சுந்த னாறுநின் மார்பே தெய்யோ”  
—ஐங்குறுநூறு 240

“குன்றக் குறவன் சாந்த நறும்புகை  
தேங்கமழ் சிலம்பின் வரையகங் கமழும்”  
—ஐங்குறுநூறு 253

“பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பட்  
புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு”  
—பதிற்றுப்பத்து 88:29—30

“பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை  
மலையுளே பிறப்பினும் மலைக்கவைதா மென்செய்யும்”

“வண்ணோடு சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய  
தண்டாத்தீஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப்” —கலி 93

“தாருந் ததர்பட்ட சாந்தமுஞ் சேரி  
யரிமதர் உண்கண்ணா ராராக் கவலிற்” —கலி 91

“சிறடியவர் சாறுகொள வெழுந்து  
வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையும்”  
—பரிபாடல் 8:96—97

“அகில்கெழு சாந்த மாற்றி யாற்றப்  
புகைகெழு சாந்தம் பூச வோரும்”  
—பரிபாடல் 13:13—14

“தேம்படு மலர்குழை பூந்துகில் வடிமணி  
ஏந்திலை சுமந்து சாந்தம் விரைஇ”  
—பரிபாடல் 17:1—2

“வண்டார் பிறங்கன் மைந்தர் நீவிய  
தண்கமழ் சாந்தந் தைஇய வளியும்”  
—பரிபாடல் 21:46—47

“தாணந் தலைத்தலை வந்துமைந் துற்றுப்  
பொறிவி யாற்றுறி துவர்புகை சாந்தம்”  
—பரிபாடல் 22:16—17

“நறைபடர் சாந்த மறவெறிந்து நாளால்  
உறையெதிர்த்து வித்தியலு மேனந்—பிறையெதிர்த்த”  
—திணைமாலை நூற்றைம்பது 1

“சாந்த மெறிந்துமுத சாரற் சிறுதினைச்  
சாந்த மெறிந்த விதண்மிசைச்—சாந்தங்  
கமழக் கிளிகடியுங் கார்மயி லன்னாள்  
இமிழக் கிளியெழா வார்த்து.”  
—திணைமாலை நூற்றைம்பது 3

“வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்சுமந்து  
ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி”  
—திருமுருகாற்றுப்படை 296—297

“நறையு நரந்தமு மகிலும் ஆரமுந்  
புறையுறை தோறும் பொறை யுயிர்த்தொழுகி”  
—பொருநராற்றுப்படை—238—239

“நறுவீ நாகமு மகிலும் மாரமுந்  
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய”  
—சிறுபாணாற்றுப்படை 116—117

- “திருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்து  
நெடுங்கா ழாரங் கவைஇய மார்பின்”  
—மதுரைக்காஞ்சி 715—716
- “ஆரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்துப்  
பின்னமை நெடுவீழ் தாழத் துணைதுறந்து”  
—நெடுநல்வாடை 136-137
- “பாரம் பீரம் பைங்குருங் கத்தி  
யாரங் காழ் யாரங் காழ்வை கடியிரும் புன்னை”  
—குறிஞ்சிப்பாட்டு 92—93
- வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்  
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலும்  
தண்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிரும்”  
—பட்டினப்பாலை 186—187—189
- “வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்த  
ணாகந் திலக நறுங்கா ழாரம்”  
—மலைபடுகடாம் 519—520
- “குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்  
நறுங்காழ் ஆரஞ் சுற்றுவன அகைப்பப்” —நற்றிணை 5
- “ஆரங் கமழும் மார்பினை  
சாரல் சிறுகுடி ஈங்குநீ வரலே” —நற்றிணை 168
- “பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆடிச்  
சாரல் ஆரம் வண்டுபட நீவிப்” —நற்றிணை 259
- “நெடுங்கண் ஆரத்து அலங்குசினை வலந்த  
பசங்கேழ் இலைய நறுங்கொடித் தமாலந்  
தீந்தேன் கொள்பவர் வாங்குபு பரியும்”  
—நற்றிணை 292
- “மாரிப் பித்திகத்து ஈரிதழ் அலரி  
நறுங்காழ் ஆரமொடு மிடைந்த மார்பிற்”  
—நற்றிணை 314
- “ஆரம் நீவிய அணிகிளர் ஆகம்  
சாரல் நீளிடைச் சாலவண்டு ஆர்ப்ப”  
—நற்றிணை 344
- “ஆர நாறு மார்பினன்  
மாரி யானையின் வந்துநின் றனனே”  
—குறுந்தொகை 161

- “எஃகுவிளங்கு தடக்கை மலையன் காணத்  
தார நாறு மார்பினை.” —குறுந்தொகை 286
- “மலைச்செஞ் சாந்தின் னார மார்பினன்”  
—குறுந்தொகை 321
- “ஆர நாறு மறல்போற் கூந்தற்  
பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி” —குறுந்தொகை 286
- “மன்னுயி ரறியாத் துன்னரும் பொதியிற்  
சூருடை யடுக்கத் தாரங் கடுப்ப”  
—குறுந்தொகை 376
- “ஆர மார்பின் அரிஞிமி றார்ப்பத்  
தாரன் கண்ணிய னெஃகுடை வலத்தன்” —அகம் 102
- “குன்றக் குறவ னார மறுத்தென  
நறும்புகை சூழ்ந்து காந்த னாரும்”  
—ஐங்குறுநூறு 254
- “தெறலரும் மரபின் கடவுட் பேணிக்  
குறவர் தந்த சந்தின் ஆரமும்  
இருபே ராரமும் எழில்பெற அணியும்”  
—அகநானூறு 23
- “ஆர நாற வருவிடர்த் ததைந்த  
சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடி” —அகம் 22
- “அரையுற் றமைந்த ஆரம் நீவிப்  
புரையப் பூண்ட கோதை மார்பினை” —அகம் 100
- “கழுதிற் கான்வன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென  
உரைத்த சந்தின் ஊரல் இருங்குதுப்  
பைதுவரல் அசைவளி யாற்றக் கைபெயரா” —அகம் 191
- “ஆரந் தாங்கிய அலர்முலை ஆகத்து” —அகம் 206
- “பிரசப் பல்கிளை யார்ப்பக் கல்லென  
விரையிழி யருவி யாரந் தீண்டி  
தன்னென நனைக்கும் நளிமலைச் சிலம்பிற்”  
—அகம் 228
- “நறுவிரை ஆரம் அற அறவெறிந் துழுத  
உளைக்குரற் சிறுதினை கவர்தவிற் கிளையமல்”  
—அகம் 388
- “குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி  
ஆர மாதவி னம்புகை யயலது” —புறம் 180

“ஆர நெருப்பி னார னாறத்” —புறம் 320

“ஆர நாறு மறல்போற் கூந்தல்” —குறுந்தொகை 286

“மலைச்செஞ் சாந்தி னார மார்பினன்”  
—குறுந்தொகை 321

“மன்னுயி ரறியாத் துன்னரும் பொதியிற்  
சூருடை யடுக்கத் தாரங் கடுப்ப” — குறுந்தொகை 376

“ஊழாரத் தம்புகை சுற்றிய தார்மார்பிற்  
காழாரத் தம்புகை சுற்றிய தார்மார்பிற்”  
—பரிபாடல் 9:7—26

“பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி  
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவும்  
மலையத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து  
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு”  
—சிலம்பு 13:23-26

“ஆங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்  
வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட  
அகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமும்  
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் வந்த”  
—சிலம்பு 14:107—109

“கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு  
தெக்கண மலையகச் செழுஞ் சேறாடிப்  
—சிலம்பு 14:80:81

சந்தனமரம் சங்க நூல்களில் பல பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘சிறியிலை சாந்தம்’ என்று நற்றிணை கூறியுள்ளது. மற்ற மரங்களின் இலைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சந்தன மரத்தின் இலைகள் சிறியவைதாம். சிறிய கோலையுடைய பூங்கொத்தை உடையதென்று நற்றிணை கூறியுள்ளது.

(தொடரும்)

# சேக்கிழார் இசையியல்

[முனைவர் வீ. ப. கா. சுந்தரம்

இசை ஆய்வுப் பேராசிரியர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்]

(முன் இதழ் ௩௮ ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெரியபுராணத்திற்குத் திருத்தொண்டர் மாக்கதை என்னும் பொருள் பொதிந்த பெயரைக் கழக ஆட்சியாளர் தாமரைத் திரு. வ.சு. ஈந்து வழக்குக்குக் கொணர்ந்தார். இந்நூல் பற்றிய பல்வேறு வகைவகையான ஆய்வு நூல்களை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். அப்பணியைத் தொடர்ந்து இன்றும் கழக ஆட்சியானது 'சேக்கிழார் செப்பும் செழுந்தமிழிசையியல்' என்னும் பொருள் பற்றிய கட்டுரையை வெளியிடுகிறது. திருத்தொண்டர் மாக்கதை நூலை-தத்துவ நூலாகவும், அறநூலாகவும் அருள்நெறி நூலாகவும் காவிய நூலாகவும்...கொள்ளுவது போன்றே இசை நூலாகவும் கொள்ளல் வேண்டும். சிறந்த செவ்விய, பரந்த பண்ணார்ந்த இசை இலக்கண நுணுக்கங்கள் நூற்றுக்கணக்காக நூலில் ஆங்காங்குப் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இலைமறை கனியாக இன்மணம் கமழ்ந்து கிடக்கின்றன. தொகுத்தும் வகுத்தும் இசை நுணுக்கங்களை விளக்கியும் தருவது இக் கட்டுரை நூல்.

திருத்தொண்டர் மாக்கதை நூல்-பன்னிரு திருமுறைகளுள் பன்னிரண்டாவது திருமுறை. இது-கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுமுதல் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தமிழகத்தில் நிலவிவந்த இசை இலக்கணத்தை அறிந்து கொள்ளுதற்குப் பெருந்துணையாகி நிற்கிறது. சிலப்பதிகாரம் தரும் இசையியலுடன் தொடர்புடைய இசையியலைப் பன்னிரு திருமுறை இசைத் தொடர்களில் காணலாம். மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதன்முதல் தேவாரம்முதலிய திருமுறைநூல்களின் இசையாராய்ச்சியை முறையாக ஆராய்ந்து முடிப்பதற்கு முனைவர் தமிழண்ணல் திட்டமிட்டுத் துணைநல்கினார். அந்த இசை ஆய்வின் வழிகிளைப்பதே சேக்கிழாரின் 'செழுந்தமிழிசையியல்' என்னும் ஆய்வு; தென்னக இசை வரலாறு மரபையும் இதனால் வழிவழி வந்துள்ள மரபையும் வளர்ந்து அடைந்துள்ள வளத்தையும் அறியலாகும்.

**முதற்சொல்:-**

சிவத் தொண்டரின் செந்நெறி நூலாகிய பெரியபுராணத்தின் முதன்மொழி “உலகெலாம்” என்பது; இதனைத் தில்லை அம்பல வாணரே சேக்கிழார் பெருமானுக்கு முதன்முதல் அடிஎடுத்துக் கொடுத்தருளினார். இது மங்கலமாண்பு மொழி; மெல்லோசை மின்னும் மொழி; ஓசை மாத்திரையாகி ஓங்காரத்தை உள்ளடக்கிய உயர்மொழி. பல மெல்லெழுத்துடன் பலவகைத் தாளத்தில் அமைப்பதற்குரிய அழகிய ஓசை இணைப்புகள் பெற்றுள்ள இசைக்கிளவி Musical word தமிழில் சில சொற்றொடர்கள் விட்டோசைப் பட்டுஓவிக்கும்; -இவை இசைக்கிளவிகள் ஆகா, எ-டு:- ‘பெருக்கமிக்க’, ‘புற்ற ரைப்ப ரப்பு’- இத்தொடர்கள், இன்னோசை பெறாமலும் ஆற்றொழுக்காக அமையாமலும் உள்ளமையால் இவை இசைக்கிளவிக்குரிய தகுதிகளை இழந்துவிட்டன.

“உலகெலாம்” என்பது இன்னோசையும் மங்கல மாட்சியும் ஆற்றொழுக்கு ஒலிப்பும், நாற்பயன்பாடு உணர்த்தும் பெற்றிமையும் இறைமை எடுத்தீந்தருளியபெருமையுமுடைய இசைக்கிளவி. ‘உலகெலாம்’ என்னும் தொடரைப் பண்ணில் வைத்துப் பாடி நிரவல் செய்தால் இதனின் நெழும் இன்ன முத ஓசையைக் கேட்டு உணர்ந்து இன்புறலாம்.

**நூல் தொடக்கத்தில் இசைச்சிறப்பு:**

இத்திருமுறை நூல் முதற்காண்டத்தில் முதல் தொடக்கத்திலேயே திருமலைச்சிறப்பு திருநாட்டுச்சிறப்பு, திருநகரச்சிறப்பு, திருக்கூட்டச்சிறப்பு என்னும் நால்வகைச் சிறப்புக்களை வருணிக்குங்கால், அவ்விடங்களில் பல்வேறுவகை இன்னியங்கள் முழங்குவதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கூகாவிய அமைப்புக்குக் களிப்பும்கவர்ச்சியும், வனப்பும் வளர்ச்சியும் செழுந்தமிழிசைச் செம்மல் சேக்கிழார் ஊட்டுகின்றார்.

**(அ) திருமலைச் சிறப்பினுள்**

திருமலையாகிய கயிலை மாமலையில், இனியஇசை எங்கும் முழங்க இறைவன் இனிது வீற்றிருக்கின்றான். பல்வேறுவகை இன்னியங்களின் ஓசைஎங்கும் ஆர்த்தெழுகின்றன.

“மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்  
கான வீணையின் ஓசையும் காரெதிர்  
தான மாக்கள் முழக்கமும் தாவில்சீர்  
வான துந்துபி ஆர்ப்பும் மருங்கெலாம்”

மலை மருங்கெல்லாம் விஞ்சையர் தரும் வீணைகளின் விண்ணிசையும் வான் துந்துபிகள்வழங்கும் முழக்குகளும் நான்மறை ஓதும் நல்லோசையும் நிரம்பி நிற்கின்றன. மேலும் சின்னஞ்சிறு பூதங்களின் ஆடலும் பாடலும் மாமலை முழுதும் தேங்கி மாட்சிமிகு காட்சி அளிக்கின்றன.

“கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்கள்  
பாடி ஆடும் பரப்பது பாங்கெலாம்”

(திருமலைச். 6.)

இந்த வரிகளின் நடை ஓசையிலேயே குறட்சிறு பூதக் கூட்டங்களின் ஆட்டங்களைக் கேட்கலாம்.

(ஆ) திருநாட்டுச்சிறப்பு கூறுங்கால்

இப்பகுதியிலும் இசைமூலம் நாட்டுக்குச் சிறப்பு நல்குகின்றார்.

“பண்டரு விபஞ்சி எங்கும்,  
பாதசெம் பஞ்சி எங்கும்,  
வண்டறை குழல்கள் எங்கும்,  
வளர் இசைக் குழல்கள் எங்கும்.

- (திரு நாட்டுச். 32)

(பண்டரு-பண்டரு). ஏழிசை நரம்புடைய விபஞ்சி வீணை பற்றிப் பெரிய புராணத்தில் இசைக்கருவிகள் என்னும் தலைப்பில்பின்னர் விளக்கப்படும். “வளர் இசைக் குழல்” என்பது பற்றி ஆனாய நாயனார் குழல் இசையியலில் விளக்கப்படும்.

(இ) திருநகரச்சிறப்பு கூறுங்கால்

திருவாரூரில் கேட்கும் ஓசை வகைகளைக்கூறி ஆனந்தக்களிப்புட்டுகின்றார்.

“வேத ஓசையும் வீணையின் ஓசையும்  
சோதி வானவர் தோத்திர ஓசையும்  
மாதர் ஆடல் மணிமுழவு ஓசையும்  
கீத ஓசையு மாயக்கிளர் வுற்றவே”

- (திருவாரூர்த். 2)

“பல்வி யங்கள் பரந்த ஒலியுடன்  
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொலி  
மல்லல் யானை ஒலியுடன் மாவொலி  
எல்லை யின்றி எழுந்துள் எங்கணும்”

-(திருவாரூர்த். 3)

(தொடரும்)



## பாவாணர் பாதையில் [பேராசிரியர் இரா. மதிவாணன்]

நுனித்தாய்ந்து உண்மை காணும் பெற்றியும் தான் கண்ட உண்மையை அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் மதுகையும் எஞ்சாது வாய்க்கப் பெற்றவர் பாவாணப் பெருந்தகை. முப்பத்துமூவாண்டும் முயன்று பாடுபட்டுச் சற்றொப்ப 5,000 சொற்களுக்குத் திராவிட இனமொழிகளில் இனச்சொற்காட்டி மேனாட்டுப் பேராசிரியப் பெருந்தகையர் பரோ எமனோவர் தொகுத்த திராவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (D. E. D.) சொற்பிறப்பியல் என்னும் சொற்பொருத்தத்திற்கு முற்றிலும் பொருந்திய அகரமுதலியன்றென்றும் அஃதொரு இனமொழிகளின் ஒப்பீட்டு அகரமுதலியே யென்றும் பாவாணர் விதந்துரைத்தார். ஒரு சொல்லுக்குப் பல கிளை மொழிகளிலுள்ள பன்மடித் திரிபுகளைக் காட்டுவது இனச்சொல் (திசைச் சொல்) வடிவங்களேயன்றி சொற்பிறப்பு ஆமாறு யாங்ஙனம்? மேனாட்டு மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளில் காலத்தால் முற்பட்ட சொல் காட்டுவது சொற்பிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அம்முறை தி.சொ.பி. (D. E. D) யில் பின்பற்றப்படவில்லை. சொல்லுக்குச் சொல் சங்கிலித்தொடர் போன்ற தொடர்பு காட்டப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து ஒரே மொழியில் காலந்தோறும் பெற்றுவரும் சொற்பொருள் திரிபுகளைத் தொடர்புறுத்திக் காட்டினும், இனமொழிகளில் அத்தகு தொடர்புகளை நிரல்படுத்தி அடுக்கினும் சொற்பிறப்பியல் (Etymology) என்னும் தலைக்குப் பொருந்தும் மணிமுடியாகக் கருதுவது அவர்களின் கொண்முடிபு.

இதனைப் பாவாணர் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சொல் பிறந்த அடிமூலமான ஆணியேரைக் காட்டி அதிலிருந்து முளைத்துக் கிளைத்துத் தழைத்துச் செழித்துப் படரும் வளர்நிலைப் படலத்தைக் காணவேண்டும். இதுவே சொற்பிறப்பியல். இத்தகு ஆய்வுக்குத் தமிழ் நன்கு இடந்தரும் எனத்தாம் கண்ட ஆய்வு வரலாற்றைத் தமிழலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திப் புதிய ஆய்வுநெறிக்கு அடிகோலினார்.

தி.சொ.பி. (D. E. D.) யில் நேர்ந்துள்ள குறைபாடுகளையும் பிழைபாடுகளையும் முதன்முதல் சுட்டிக்காட்டியவர் பாவாணரே எனலாம். தமிழையும் திரவிட மொழி

களையும் பழுதறக் கற்க வாய்ப்பின்றிப் பல்லோர் தொகுத்த சொற்றொகுப்புகளைக் கணிப்பான் (Computer) போல் அடைவு செய்ததால் ஏற்பட்ட பிழைகளுள் தகப்பன் என்னும் சொல்லுக்கு தி.சொ.பி. காட்டிய சொல்வளர்ச்சியைத் தவறென்றார் பாவாணர். தகு என்னும் சொல்லின் கீழ் வளர்ந்த சொற்களுள் தகப்பன் சொல்லும் காட்டப்பட்டிருப்பதால் தகு-தகப்பன் எனத் திரிந்ததாகப் பொருள்படுகிறது. தகுந்த அப்பன் தகாத அப்பன் என்று எங்கேனும் உலகில் கொள்ளப் படுமா? இது நகத்தக்கதுடைத்து. தமப்பன் (தம்-அப்பன்) என்னும் சொல்லே வழக்கில் தகப்பன் எனத் திரிந்துள்ளது எனத் தெளிவுபடுத்தினார். இதுகுறித்துப் பேராசிரியப் பெருந்தகை பரோ அவர்களுக்கு மடல் எழுதினேன். மொழிமுதல் குற்றுசுரம் வந்ததற்குச் சான்றாக நுந்தை என்னும் சொல் இலக்கிய ஆட்சி பெற்றுள்ளது என்றும், தி.சொ.பி. யில் நந்தை என்று ஒரு சொல் காட்டப்பட்டுள்ளது தவறு என்றும் அச்சொல் இருவகை வழக்கிலும் காணப்படவில்லை யென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். பாவாணர் அவர்களின் கருத்தே உகந்தது என்று மிகப் பெருந்தன்மையுடன் தி.சொ.பி.யிலுள்ள தவற்றை ஒப்புக்கொண்டு மடல் விடுத்தார்கள்.

தமிழிலுள்ள முதுபண்டை அடிப்படைச் சொற்கள் உலக மொழிகளில் ஊடாடியுள்ளன வென்றும் உழுதலைக் குறித்த வினைச்சொல் ஈர் - ஏர் என்பது ஆங்கிலத்தில் ear(er)-to plough. earth-that which Ploughed எனத் திரிந்து வழங்குகிறது என்றும் பாவாணர் கூறிய கருத்துகளையும் அம் மடலில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆயின், பரோ அவர்கள் இக் கருத்தை ஒப்பவில்லை. பாவாணர் ஈர்த்தல் வினையிலிருந்து ஏர் வந்ததாகக் கருதுகிறார். ஆயின், நாங்கள் சேர் (இணை மாடு) - ஏர் எனத் திரிந்ததாக நம்புகிறோம். கருத்து வேறுபாடு முரண்பாடாகாது எனத் தெரிவித்து மடல் எழுதினார்கள். பேராசிரியப் பரோவின் மடல் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

Kidlington 5283

1 WOODLANDS  
KIDLINGTON  
OXFORD  
OX5 2ER

23 February 1985

Dear Sir,

Thank you for your letter about the Tamil Etymological Dictionary Project. I am interested to hear about this, and

I will be glad to receive the copy which is shortly to appear (Part I).

As regards your comments on DEDR I have noted your two corrections about takkappan and nantai. I accept your corrections on those points, and I am grateful to you for pointing out those mistakes. On the other hand I do not believe that Ta. er 'plough is derived from the verb ir 'to pull' but I prefer our own etymology, connecting it with Kui seru, etc. with loss of initial c-

Yours sincerely,  
Sd/-T. Burrow.

புலமிக்கவரைப் புலமை தெரிதல் புலமிக்கவர்க்கே புலனாம் என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப, பாவாணரின் சொல்லாய்வுப் பாங்கைச் சொல்லாய்வுக்கே தம் வாணானை ஒப்படை செய்த பெருமக்களான பரோவும் எமனோவும் இனங்கண்டு மனங்கொண்டு புலங்கொளத் தயங்கவில்லையென்பதற்கு மேற்கண்ட மடல் சான்றாகின்றது.

### புலவர் மன்றப் பெருவிழா

சென்னைப் புலவர் மன்றத்தின் இருபதாம் ஆண்டு விழா, 10.9.85 செவ்வாய் அன்று, மன்றத் தலைவர் பெரும் புலவர், இரா. திருஞான சம்பந்தனார் தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ் விழாவில் அமைச்சர் மாண்புமிகு நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கட்குத் "தமிழ்க் காவலர்" என்னும் பட்டமும், ஆட்சி மொழித் தந்தை கி. இராமலிங்கனார் அவர்கட்கு "செந்தமிழ்ச்செல்வர்" என்னும் பட்டமும், பேராசிரியர் திரு. இராமசுப்பிரமணியம் அவர்கட்கு "இலக்கணச் செம்மல்" என்னும் பட்டமும், புலவர் கி. த. பச்சையப்பன் அவர்கட்குப் "பொதுநலச் செம்மல்" என்னும் பட்டமும் சிறந்த நூல்கள் பலவற்றை இயற்றிய புலவர் பெருமக்களான க. அரசமணி, டாக்டர் பெருங்கவிக் கோவா. மு. சேதுராமன், ஆ. பா. வீரராகவன், மருதூர் ச. அரங்கராசன் ஆகியோர்க்கு "நூலாசிரியர் மணி" என்னும் நுலவரும் விருதும் வழங்கப்பெற்றன. அடுத்து, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் திருவள்ளுவர் படத்தைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றினார்.

# தணிகை மலையைச் சாரேனோ சாமி அழகைப் பாரேனோ!

[டாக்டர். ஜே. ஜி. கண்ணப்பன், M.D.S.]

[பல் மருத்துவப் பேராசிரியர், சென்னை.]

(முன் இதழ் உள ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தூது சென்ற வீரவாகு தேவரிடம் சூரபதுமன் பேசுகிறான். மகேந்திர காண்டத்தில் நாம் இதைக் காண்கிறோம்.

“ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் வென்றுதனி அரசாக விளங்கும் எனக்கு, இன்னமும் பல் முளைக்காத பாலகனோ புத்திமதிசொல்பவன்? தேவர்கள் எமது அசுரகுலத்தை ஓடுக்கி ஏழைகளாக ஆக்கிவிட்டனர். ஆகையால் அந்தத் தேவர்களுடைய செல்வங்களை எல்லாம் கெடுத்து, எங்களுக்குக் குற்றேவல் செய்ய வைத்தேன். இவ்வாறு என் அசுரர் குலத்திற்கு நீதியே செய்தேன். முன்னே எனக்குத் தப்பியோடிய இந்திரன் முதலானவர்களை இங்கே கொண்டு வந்து சிறையிலடைக்க எண்ணியுள்ளேன். என் தம்பி தாரகனைக் கிரவுஞ்ச மலையோடும் வேலால் அப்பாலகன் அழித்த செய்தியை நான் நேற்றே அறிந்தேன். அச்சிறுவன்மேல் போர் தொடுக்க நாளையே சிலரை அனுப்பி என் பழியையும் போக்கி விடுகின்றேன். பார். பல பேசிப் பயனில்லை. தேவர்களை விடுதலை செய்யேன். நீ அறிவிலியாதலால் அறிவற்ற ஒரு குழந்தையின் சொல்கேட்டு ஒற்றனாய் வந்தாய். இப்போதே நீ பிழைத்துப் போவாயாக. உன் உயிரை உனக்குத் தந்தேன்” என்று இகழ்ந்து கூறினான்.

சூரபதுமன் தேவர்களைச் சிறை வைக்கவே, சிவகுமாரனான முருகப் பெருமான் தென் கோடியிலுள்ளதிருச்செந்தூர் என்னுமிடத்தில் தன் படைகளோடு வந்து தங்கினான். அங்கிருந்து கொண்டே வீரவாகு தேவரைச் சூரரிடம் தூதனுப்பினான். வீரவாகு தேவர் முருகப்பிரான் கட்டளைப்படி சூரனுடைய தலைநகரான வீரமகேந்திரபுரம் சென்று சந்தித்த வரலாறே இந்த நிகழ்ச்சி.

பாலமுருகனை இகழ்ந்து பேசினான் சூரபதுமன். அவனுக்குப் பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார் வீரவாகு: “அறிவற்ற சூரனே! ஒரு பறவை ஒளி பொருந்திய சிறிய நெருப்புத் துண்டை அறியாமையால் மின்மினிப் பூச்சி என்று எண்ணித் தன் கூட்டினில் கொண்டு போய் வைத்ததால் கூட்டோடு எரிந்து அழிந்து போயிற்று. இந்தக் கதையைப் போல் பற்பல தேவர்களையும் அவர்கள் ஐயோ என்று அலறும்படி இந்த மகேந்திரபுரியில் கொண்டு வந்து சிறை வைத்த நீ, முருகனின் கோபத்தால் அழியப்போவது திண்ணம். பாலமுருகன் அறிவிலியல்லன். நீ தான் அறிவற்றவன், “மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்; அறம் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு” என்பது பொய்யாகுமோ? சூரன் இழைத்த தீமை இன்னது என்பதைக் குறித்து உணர்த்தும் பொருட்டு அமரரைச் சிறை செய்ததுபிழைஎன்பதைச் சுட்டிக்காட்டியும் அந்த அறிவிலியின் மனத்தில் மாற்றம் பிறக்கவில்லை. இத்தீமையின் பயன் ‘மர்துயர்படல் அன்றி இறுதியும் வரும்’ “சாதலின் இன்னாதது இல்லை” என்கிறார் திருவள்ளுவர். அகந்தையால் ஆவி துறந்த கதையே, முருகக்கடவுள் நிகழ்த்திக் காட்டிய சூரபதுமன் வதையாகும்.

சூரபதுமன் வீரவாகுதேவர் உரையாடல், நீதியை நிலை நாட்ட எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் என்பதை மறுக்க முடியுமா? மிகுந்த வீரமும் செல்வமும் வலிமையும் நிரம்பப் பெற்றவர்களாயிருப்பினும் அவர்கள் எவரிடமேனும் வீணாகப் பகைமையுடையவராய் வாழ்ந்தால் அந்த வாழ்வு குற்ற முடையதேயாகும். நன்றாகாது என்பதே இந்த உரையாடலின் முக்கிய கருத்து. இத்தகையோருக்கு அழிவு நிச்சயம் என்று விதித்திருப்பது இறையின் விதி. ‘நல்லவை நாடி இனிய சொலின் அல்லவை தேய அறம் பெருகும்’ என்கிறார் தெய்வப் புலவர் சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று-கோபத்தை, தன் வல்லமையைக் காட்டுவதற்கான ஒரு குணம் என்று கைக்கொண்டவன் தரையின் மேல் அறைந்தவனது கையானது தாக்கப்பட்டுத் துன்புறுவது போலக் கேடு அடைவான். கோபம் தன்னைக் கொண்டவனைத் தப்பாமல் கெடுக்கும். கையால் தரையின் மீது அடித்தால், தரை கேடடையாது. ஆனால் அறைந்தவன் கைதான் நோவடையும். அப்படியே ஒருவன் தன் கோபத்தின் வல்லமையால் பிறரைக் கெடுக்க முயல்வானாயின் பிறர் ஏதும் செய்ய வேண்டாமல் அந்தக் கோபமே தன்னையுடை

யவனைக் கெடுத்து விடும். குற்றமற்ற தேவர்களைச் சிறைப் படுத்தித் துன்புறுத்திய சூரபதுமனுக்கு அவனுடைய பழி தீர்க்கும் கோப உணர்வே அழிவைத் தந்தது என்பதற்கு ஏற்ற குறள் விளக்கத்தைத் தெய்வப் புலவர் இனிதே அளித்துள்ளார்.

“வேலுண்டு வினையில்லை, மயிலுண்டு பயமில்லை” என்ற ஆன்றோர் வர்க்கு பொய்யாகுமோ? சூரபதுமன் அகந் காரத்தின் காரணமாகத் தேவர்களைச் சிறைப் பிடித்தான். இந்திரனின் மகனையும், இன்னும் பல விண்ணோர்களையும் படாதபாடு படுத்தினான். அடாத செயல்கள் பல செய்யச் சொன்னான். அரக்கர்களுக்கு மீன் சுமந்து செல்வதுதான் தேவர்கள் வேலை. இந்த வேலையில் இருந்து விடுபட வேலைப் பணிந்தார்கள். தேவர்கள். வேல் அவர்களை விடு வித்தது. விடுதலை தேடிக் கொடுத்தது. வெல் என்ற சொல்லில் இருந்து வேல் என்ற சொல் பிறந்தது: வெல் என்றால் வெல்லுதல் என்று பொருள். வினையை வெல்லுதலே வேலின் வேலை. தேவர்களைச் சிறைமீட்ட வேல் நம் குறையையும் தீர்க்காதோ?

முருகன் கைவேல் முன்வினை தீர்க்கும் வேல். ‘முந்தை வினையே வராமற் போக’ என்று பாடுகிறார் அருணகிரி அடிகள். வெற்றிவேலைப் போற்றுகிறார் நக்கீரர். “வீர வேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறை மீட்ட, தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்-வாரி, குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர் மார்புங் குன்றும், துளைத்தவேல் உண்டே துணை” என்கிறார்.

முருகன் தமிழ்க் கடவுள். தமிழகம்கடந்து நம்மையடுத்த உள்ள இலங்கையில் முழு முதற் கடவுளாகியமுருகப் பெருமானுக்கு, கதிர் வேலாயுத சுவாமிக்குக் கதிர் காமத்திற் மாபெரும் கோயில் உள்ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆடிப் பெளர்ணமிக்கு ‘வேல் திருவிழா’ துவங்கிவிடும். இந்த வேல் விழா இலங்கையில் தேசியத் திருவிழாவாக நடைபெறுகிறது. சைவ சமயத்தினர் மட்டுமல்லாமல் வேறு பல சமயத்தினரும் ஈசன் திருக்கோலத்தைப் பக்தியுடன் கண்டு கசிந்துருகி, நெஞ்சாரத் தொழுது காணிக்கையும் செலுத்துகின்றனர். கதிர்காமத் திருத்தலம் செல்லும் வழியில் காட்டு விலங்குகள் குறுக்கிடுவதுண்டு. ஆனால் ‘அரோகரா’ என்ற தெய்வ முழக்கம் கேட்டவுடன் அவை தாமே விலகிச் சென்றுவிடும்.

(தொடரும்)

# செய்திகள்

## தெய்வச் சேக்கிழார் விழா:

சேக்கிழார் அடிகள் அறக்கட்டளையின் சார்பில் 28-9-85 சனியன்று மாலை, சென்னை கந்தகோட்டம் முத்துக்குமார சாமி கோயில் நூலக மெத்தை மண்டபத்தில், கழக ஆட்சியரும் செந்தமிழ்ச் செல்வி ஆசிரியருமான திரு.இரா. முத்துக்குமாரசாமி, எம்.ஏ.; பி.லிப். அவர்கள், சேக்கிழார் விழா வினைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். அவ்வமயம், திரு. மு.ப. சத்தியவேல் முருகன், பி.இ. 'பெரிய புராணமும்சைவ சித்தாந்தமும்' என்னும் பொருள் பற்றியும், டாக்டர் திருமதி சு. வள்ளியம்மாள் எம்.ஏ., பி.எச்.டி. அவர்கள் 'காரைக்கால் அம்மையார்' என்னும் தலைப்பிலும் சொற்பொழிவாற்றினர்.

## டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை நினைவுச் சொற்பொழிவு

நக்கீரர் கழகத்தார் நடத்தும் திருவள்ளூர் தமிழ்க் கல்லூரியின் சார்பில் 14-9-85 சனி மாலை சென்னை, கந்தகோட்ட நூலக மண்டபத்தில், பேராசிரியர், பி.விருத்தாசலம், எம்.ஏ., அவர்கள் (தலைவர், கரந்தைப்புலவர் கல்லூரி) முன்னிலையில் "கன்பூசியசும் திருவள்ளுவரும் கண்ட உயர்ந்தோர்" என்னும் பொருள் பற்றி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறை இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் கு. மோகனராசன் அவர்கள், சொற்பொழிவாற்றினர். இது டாக்டர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை ஐந்தாம்நினைவுச் சொற்பொழிவாகும்.

## சிவஞான பாடியம்-வெளியீடு- ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

தமிழில் வந்துள்ள ஒரே ஒரு பாடியம், சிவஞான மாபாடியம் மட்டுமே. சைவ சமய சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களுள்ள சிவஞான போதத்திற்குரிய

பேருரை. இதில் வேதங்கள் உபநிடதங்கள் திருமுறைகள் சமய தத்துவங்கள் ஆகிய அனைத்தின் கருத்துகளும் அடங்கியுள்ளன.

600 பக்கங்கள் உள்ள இந்நூல், ரூ. 50 விலை மதிப்புடையது. முன் பணம் தருவோர்க்கு மிகக் குறைந்த விலையாகிய ரூ. 25 -க்குக் கிடைக்கும். ரூ.70 - மதிப்புடைய கட்டடம் செய்யப்பட்ட நூல் ரூ. 40 - க்குக் கிடைக்கும். பிரதிகளுக்கு உடனே பணம் அனுப்புக. 31-12-85 வரை இச்சலுகை உண்டு. நூல் 1-4-86 ல் கிடைக்கும். முன் பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-  
எஸ்.வி. சுப்பிரமணியன்,  
உலகத் தமிழ்க் கல்வி இயக்ககம்  
33, திருமலைநகர் இணைப்பு, பெருங்குடி.  
சென்னை - 600 096.

**மறைமலையடிகள் நூலக வளர்ச்சிக்கு நன்கொடை**

உயர்திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் (கழக ஆட்சியர்)	10 00
திரு. ஆ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் (கழக மேலாளர்)	5 00
கயப்பாக்கம் திரு. முத்துலிங்கா ரெட்டியார் அவர்கள்	5 00
திரு. முருக விசாகநம்பி அவர்கள்	5 00
திரு. A. T. A. ஈஸ்வர் அவர்கள்	5 00
தூத்துக்குடி தி. ந. ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்கள்	5 00
குரன்குடி திரு. அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்	5 00
கல்லை. தே. கண்ணன் அவர்கள் (ஆசிரியர் 'வள்ளுவர் வழி')	5 00
திரு. K. வேணுகோபால் அவர்கள் மேலாளர், சாந்தி தீயேட்டர், சென்னை-2.	
(தம் அன்னையார் நினைவாக)	25 00
டாக்டர் விசயா இராமசாமி, பாரதிநகர், புதுதில்லி	20 00
செல்வி அமுசு, மாநிலக் கல்லூரிப் பெண்கள் விடுதி	5 00
திரு. சீனி விசுவநாதன், சென்னை.	10 00

தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக

80, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-108. அப்பர் அச்சகத்தில்  
திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்களால் அச்சிடப்பெற்றது.  
ஆசிரியர்: இரா. முத்துக்குமாரசாமி, எம். ஏ . . பி. லிப்.